

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 276

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 579 din 1 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) și ale art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	2–3
Decizia nr. 580 din 1 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	4–5
Decizia nr. 772 din 28 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală	6–10
Decizia nr. 843 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	10–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
237. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil-clădire în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației și Cercetării prin Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu	13
238. — Hotărâre privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”	14
239. — Hotărâre privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar, pentru imobile aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen	14–15
240. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 579**

din 1 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) și ale art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (10) și ale art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Liviu I. Popescu în Dosarul nr. 1.197/86/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.943D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus note de ședință prin care solicită, în esență, admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta menționează jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 784 din 29 noiembrie 2018 și nr. 244 din 16 aprilie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 6 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.197/86/2017, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (10) și ale art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat**, excepție ridicată de Liviu I. Popescu într-un dosar având ca obiect soluționarea unui apel formulat împotriva unei sentințe prin care s-a respins acțiunea civilă de asigurări sociale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât ele deschid clar calea unei diferențe de tratament între cei pensionați anterior intrării în vigoare a legii Legii nr. 223/2015 și cei care s-au pensionat sau se pensionează după intrarea în vigoare a acesteia, din cauza faptului că cei din a doua categorie pot alege și prevederile Legii nr. 263/2010 pentru a fi pensionați, iar cei din prima categorie care au deja punctajele calculate pe baza Legii nr. 119/2010, nu au posibilitatea să aleagă între dispozițiile celor două legi, cu toate că legea din 2010 i-ar avantaja pe mulți dintre ei.

7. De asemenea, din motivarea excepției de neconstituționalitate reiese faptul că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit de dispozițiile de lege criticate, care prevăd că alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată.

8. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile criticate sunt în concordanță cu Constituția.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut de Curtea Constituțională în Deciziile nr. 656 din 30 octombrie 2018 și nr. 43 din 22 ianuarie 2019. În dosarele respective, Avocatul Poporului a apreciat că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 28 alin. (10) și ale art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, care au următorul conținut:

— Art. 28 alin. (10): „*Alegerea perioadei care se ia în considerare la stabilirea bazei de calcul al pensiei militare de stat se poate face o singură dată.*”

— Art. 122: „*Militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, precum și urmașii acestora, care la data deschiderii dreptului de pensie, de către casa de pensii sectorială competentă, îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege, cât și cele prevăzute la data de 1 ianuarie 2016 de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, pot opta în termen de 5 ani, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru modul de calcul prevăzut de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.*”

14. În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare. Astfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015 prin Decizia nr. 244 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 24 iulie 2019, paragrafele 15 și 16, prin raportare la critici similare, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Curtea a reținut că art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 instituie pentru militari/polițiști/funcționari publici cu statut special o normă de favoare în raport cu alte categorii de pensionari în ceea ce privește stabilirea pensiei, anume aceea de a-și putea alege perioada de 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate în raport cu care se calculează media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază, medie ce reprezintă baza de calcul a pensiei. Potrivit textului de lege criticat, dreptul de opțiune se poate exercita o singură dată.

16. Curtea, având în vedere că dreptul de opțiune în vederea stabilirii bazei de calcul al pensiei are la bază o normă de favoare, a considerat că legiuitorul este liber să stabilească condițiile exercitării acestui drept, impunând unele limite, așa cum este și cea prevăzută de art. 28 alin. (10) din Legea nr. 223/2015.

17. Referitor la prevederile art. 122 din Legea nr. 223/2015, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 784 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 7 mai 2019, paragraful 99, constatând că sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește presupusul caracter discriminatoriu al modificărilor aduse dispozițiilor art. 122 din Legea nr. 223/2015, Curtea a reținut că, în realitate, aceste norme sunt favorabile destinatarilor acesteia, întrucât instituie un drept de opțiune ca pensia să fie calculată potrivit dispozițiilor Legii nr. 263/2010, neputând avea semnificația unei discriminări.

18. Așadar, faptul că legea prevede caracterul definitiv al unei asemenea opțiuni fără a prevedea posibilitatea persoanei în cauză de a se răzgândi în privința opțiunii realizate nu reprezintă

vreun viciu de neconstituționalitate. Prevederile legale criticate sunt aplicabile tuturor celor aflați în aceeași situație juridică și reprezintă o opțiune și o preocupare a legiuitorului în vederea asigurării respectării securității raporturilor juridice.

19. În legătură cu invocarea unor aspecte de neconstituționalitate prin raportare la principiul *tempus regit actum*, Curtea a reținut în mod constant că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului menționat nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări. În acest sens sunt Deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011 și nr. 1062 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2013, prin care Curtea Constituțională a statuat că respectarea egalității în drepturi, precum și a obligației de nediscriminare, stabilite prin prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. Reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Deci, Curtea nu poate efectua un control de constituționalitate prin raportare la un regim juridic existent înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor legale criticate.

20. În ceea ce privește dreptul la informare corectă, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă în niciun fel prevederile art. 31 din Constituție. De altfel, orice persoană interesată are posibilitatea să obțină informațiile necesare, în primul rând prin lecturarea dispozițiilor legale care sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar apoi, prin solicitări scrise adresate organelor administrative competente.

21. În aceste condiții, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu I. Popescu în Dosarul nr. 1.197/86/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că prevederile art. 28 alin. (10) și ale art. 122 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 580

din 1 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43
din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Inspectoratul Județean de Poliție Alba, Comisia de Cercetare Administrativă, Comisia de Soluționare a Contestațiilor și de Horea Mihai Coteț în Dosarul nr. 146/107/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.986D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că autorii excepției de neconstituționalitate reliefează o omisiune de legiferare, în sensul acordării calității procesuale active în a sesiza instanța de judecată în baza art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 146/107/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor**, excepție ridicată de Inspectoratul Județean de Poliție Alba, Comisia de Cercetare Administrativă, Comisia de Soluționare a Contestațiilor și de Horea Mihai Coteț într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe prin care s-a constatat lipsa de calitate procesuală activă a reclamantilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în situația în care doar persoanele obligate la plata prejudiciului au dreptul de a contesta actul administrativ în fața instanței judecătorești, atât timp cât actul administrativ face referire și produce consecințe prin lezarea unor drepturi și interese legitime ale persoanelor care au desfășurat activitățile inițiale de cercetare administrativă. Nu se poate susține lipsa calității procesuale active a persoanelor care au desfășurat activitățile inițiale de cercetare administrativă anulate de

organele de jurisdicție superioare de a se adresa instanței competente de contencios administrativ pentru a solicita examinarea legalității actului administrativ contestat. O astfel de limitare echivalează cu negarea accesului liber la justiție consacrat la nivel constituțional.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt în concordanță cu Constituția.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 reglementează regimul răspunderii materiale a militarilor, iar potrivit acestui act normativ, în momentul în care se constată existența unui prejudiciu săvârșit de către un militar, comandantul sau șeful unității care a constatat sau a luat cunoștință de producerea unei pagube dispune, în scris, de îndată, efectuarea cercetării administrative, iar aceasta se face de către comisia de cercetare administrativă din unitatea în care s-a produs paguba sau de la eșaloanele superioare ori de organele de control specializate (art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998). În temeiul art. 25 alin. (1) și (2) din același act normativ, obligarea la plata despăgubirilor pentru pagubele produse sau a contravalorii bunurilor și serviciilor nedatorate, precum și obligarea la restituirea sumelor încasate fără drept se fac prin decizie de imputare, iar aceasta se emite de către comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat cercetarea administrativă și constituie titlu executoriu. Persoana vizată de decizia de imputare poate face contestație împotriva acesteia, iar contestația este soluționată de comandantul sau șeful care a emis decizia de imputare sau de o comisie de soluționare a contestației, numită de acesta, nefiind obligatoriu ca membrii comisiei să fi participat la efectuarea cercetării administrative.

9. Prevederea legală criticată, potrivit căreia doar persoanele obligate la repararea prejudiciului în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 au posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii, în situația în care consideră că au fost lezate într-un drept legitim, nu este de natură a îngreui accesul liber la justiție al altor persoane, având în vedere că acțiunile în justiție pot fi promovate de persoanele interesate în condițiile impuse de legislația în vigoare. În acest sens, sunt prevederile art. 51 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998. Pe de altă parte, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 acordă posibilitatea oricărei persoane vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, să se adreseze instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

10. De asemenea, se arată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate nu pun în discuție posibila imixtiune din partea legiuitorului în procesul de realizare a justiției și nici nesocotirea principiului separației puterilor în stat, ci reprezintă o problemă de politică legislativă.

11. Cu toate acestea, în realitate, autorii excepției de neconstituționalitate critică o omisiune legislativă, aceea de a nu fi incluși printre titularii dreptului de a se adresa instanței judecătorești și persoanele care au desfășurat activitățile inițiale de cercetare administrativă. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu are competența de a modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, care au următorul conținut: „*În situația în care, după epuizarea acestor căi de atac, persoanele obligate la repararea prejudiciului în condițiile prezentei ordonanțe consideră că au fost lezate într-un drept legitim se pot adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii.*”

15. Curtea observă că sintagma „după epuizarea acestor căi de atac” din cuprinsul art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor a fost

constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 15 aprilie 2016.

16. În opinia autorilor excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației puterilor în stat și alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii și ale art. 21 alin. (1), (2) și (4) privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 se aplică militarilor, răspunderea materială fiind angajată, în condițiile ordonanței, pentru pagubele în legătură cu formarea, administrarea și gestionarea resurselor financiare și materiale, provocate de militari din vina acestora și în legătură cu îndeplinirea serviciului militar sau a atribuțiilor de serviciu în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției. Or, în cauză, excepția de neconstituționalitate a fost formulată de persoane ce au calitatea de polițist care, potrivit art. 63 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, răspund pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, potrivit legislației aplicabile personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne. Astfel, art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 prevede că polițistul este funcționar public civil, cu statut special, înarmat, ce poartă, de regulă, uniformă și exercită atribuțiile stabilite pentru Poliția Română prin lege, ca instituție specializată a statului.

18. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu sunt aplicabile în cauza de față, neavând legătură cu soluționarea ei, având în vedere că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Inspectoratul Județean de Poliție Alba, Comisia de Cercetare Administrativă, Comisia de Soluționare a Contestațiilor și de Horea Mihai Coteț în Dosarul nr. 146/107/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 772

din 28 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ovidiu Dumitru Toader în Dosarul nr. 5.861/107/2017/a1.1 al Tribunalului Alba — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.947 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura este legal îndeplinită. Prim-magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției, prin avocat, a depus la dosarul cauzei note scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și, de asemenea, solicită judecarea cauzei în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv deciziile nr. 860 din 18 decembrie 2018 și nr. 437 din 28 iunie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.861/107/2017/a1.1, **Tribunalul Alba — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Dumitru Toader în dosarul menționat, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în procedura camerei preliminară.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că neconstituționalitatea normelor criticate rezultă din lipsa de imparțialitate a inspectorului fiscal, precum și din crearea unei

situații de inegalitate între acuzare și apărare. În opinia autorului excepției, procedura reglementată privind întocmirea și administrarea unei probe încuviințate în cadrul unui proces penal deschide calea unei ilegalități în ceea ce privește mecanismele de apărare de care beneficiază fiecare parte în cadrul unui proces penal. Astfel, prin prevederile criticate, inspectorul fiscal este adus în sfera activității de urmărire penală, fiind astfel asimilat organelor de cercetare penală. Dreptul la un proces echitabil este încălcat în acest mod, deoarece inspectorii fiscali care lucrează sub îndrumarea organului de urmărire penală exercită astfel o funcție dublă și contradictorie. Astfel, inspectorul fiscal întocmește rapoarte de constatare în vederea stabilirii prejudiciului creat bugetului de stat, rapoarte care constituie mijloace de probă în procesul penal. Prin efectul constatării prejudiciului se exercită acțiunea civilă pentru recuperarea acestuia, creându-se o stare de parțialitate în ceea ce privește raportul de constatare efectuat. Aceeași lipsă de imparțialitate rezultă și din dispozițiile prevăzute în art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, organul judiciar nefiind obligat să solicite efectuarea unei constatări în materie economico-financiară de către un organ din afara acestuia. Nu doar că nu există obligația de a apela la un organ independent și imparțial, dar prin efectul reglementării actuale organul de urmărire penală dispune de specialiști care provin dintr-o structură cu interese directe în cauza supusă cercetării și urmăririi penale. Dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare sunt încălcate și prin lipsa unui mecanism concret de a ataca un astfel de raport de constatare efectuat de un specialist din cadrul organului judiciar. Totodată, lipsa de imparțialitate este relevantă și prin modalitatea de numire și detașare a inspectorilor fiscali, creându-se aparența unei subordonări atât în raport cu Agenția Națională de Administrare Fiscală, cât și cu organul de urmărire penală.

6. **Tribunalul Alba — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile legale criticate nu încalcă și nu îngăduiesc dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției și nici dreptul la un proces echitabil. Se arată că termenul „echitabil” nu este definit nici în norma internă, nici în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar, potrivit doctrinei, această cerință referitoare la un proces echitabil trebuie interpretată în sensul de a se asigura respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul la apărare și egalitatea. Contrar susținerilor autorului, rapoartele de constatare întocmite în diferite cauze penale, în faza de urmărire penală, de către experții Direcției Antifraudă detașați în cadrul unităților de parchet nu încalcă niciunul dintre principiile fundamentale sus-menționate, întrucât concluziile acelor rapoarte pot fi contestate de inculpat sau orice parte interesată, existând posibilitatea admiterii probei constând într-o expertiză judiciară fiscal-contabilă care va fi efectuată de către un expert judiciar independent și imparțial.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care face trimitere la opinia exprimată și reținută de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 9 din 15 ianuarie 2015, nr. 140 din 12 martie 2015, nr. 495 din 23 iunie 2015 și nr. 787 din 15 decembrie 2016. Cu acele ocazii, Avocatul Poporului a reținut că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili sfera persoanelor care participă la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești din punctul de vedere al efectuării expertizei, precum și condițiile de acces în profesia menționată, condiții care trebuie să asigure certitudinea îndeplinirii actului profesional în mod imparțial și la un standard ridicat.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, precum și dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Disponerea efectuării expertizei sau a constatării*. În ceea ce privește dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 criticate, Curtea constată că, ulterior invocării excepției, prin art. I din Legea nr. 199/2019 privind unele măsuri referitoare la inspectorii antifraudă din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția de combatere a fraudelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 8 noiembrie 2019 au fost abrogate dispozițiile alineatelor (3) și (4) ale art. 3, cele ale alin. (9) ale art. 4 au fost modificate, iar cele ale alin. (11) și (13) au fost abrogate. Având în vedere însă Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care s-a constatat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor criticate în redactarea de la momentul sesizării cu excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză.

12. Dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 criticate au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (3) și (4): „(3) În cadrul structurii centrale a Direcției generale antifraudă fiscală funcționează pe lângă structurile de prevenire și control Direcția de combatere a

fraudelor, care acordă suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare. În acest scop inspectorii antifraudă din cadrul acestei direcții sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști.

(4) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului:

a) constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii;

b) investigații financiare în vederea indisponibilizării de bunuri;

c) orice alte verificări în materie fiscală dispuse de procuror.”;

— Art. 4 alin. (9), (11) și (13): „(9) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor economico-financiare, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor își vor desfășura activitatea în cadrul parchetelor, prin detașare. [...]

(11) Numirea inspectorilor antifraudă în cadrul Direcției de combatere a fraudelor, ca urmare a concursului de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice specifice de inspector antifraudă sau a mutării definitive în cadrul acestei structuri, se face prin ordin al președintelui Agenției, cu avizul vicepreședintelui Agenției care coordonează Direcția generală antifraudă fiscală și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al președintelui Agenției. [...]

(13) Detașarea încetează înaintea împlinirii perioadei prevăzute la alin. (12) prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al președintelui Agenției, în următoarele situații:

a) la cerere, cu posibilitatea mutării în cadrul altor structuri ale Direcției generale antifraudă fiscală sau ale Agenției, în limita posturilor vacante;

b) pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (7) lit. b) și c);

c) în situația aplicării mobilității în funcția publică.”

13. Dispozițiile din Codul de procedură penală criticate au următorul cuprins:

— Art. 172 alin. (10): „Constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora.”

14. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 24 — *Dreptul la apărare*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului Curții Constituționale din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 21 iunie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 (paragrafele 26—35). Cu acel prilej, referindu-se la reglementarea materiei constatărilor tehnico-științifice și a celor medico-legale din Codul de procedură penală din 1968, Curtea a invocat Decizia nr. 39 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 19 februarie 2009, prin care a constatat că dispozițiile cuprinse în Codul de procedură penală din 1968 ce legiferează posibilitatea organului de urmărire penală de a cere concursul unor specialiști — atunci când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt și este necesară lămurirea

urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei — nu sunt de natură a aduce atingere dreptului la apărare al părților, care au posibilitatea de a formula cereri în fața instanțelor judecătorești, de a administra orice probe în apărarea lor și de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

16. Observând, în continuare, dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, Curtea a reținut că dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală prevăd că, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Rapoartele de constatare întocmite de acești specialiști constituie, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care art. 5 alin. (2) din același cod prevede că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului; în plus, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele care nu au valoare prestabilită (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 23 februarie 2017, paragraful 22). Totodată, Curtea a reținut că, deși norma procesual penală nu definește sintagma „specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare”, prin actele normative edictate, conform atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea (de exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție), legiuitorul a stabilit domeniile de competență ale specialiștilor ce urmează să își desfășoare activitatea în cadrul organelor judiciare, condițiile de numire a acestora și statutul lor. Constatările tehnico-științifice efectuate de către acești specialiști constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesual penale referitoare la administrarea probelor (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, precitată, paragrafele 25 și 26).

17. Tot prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, precitată, Curtea a reținut că, în varianta inițială a Codului de procedură penală, art. 172 se referea exclusiv la dispunerea efectuării expertizei, efectuarea constatării tehnico-științifice fiind introdusă ulterior prin art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013. Astfel, Curtea a constatat că, în prezent, art. 172 din Codul de procedură penală reglementează atât condițiile dispunerii efectuării expertizei, cât și pe cele ale dispunerii efectuării constatării. Potrivit art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, efectuarea unei expertize se dispune când, pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, este necesară și opinia unui expert. Spre deosebire de expertiză, constatarea se dispune de către organul de urmărire penală, potrivit art. 172 alin. (9) din același act normativ, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți independenți autorizați din țară sau din străinătate, în condițiile legii, pe când constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora. Spre deosebire de efectuarea constatării, în cazul efectuării expertizei, părțile și subiecții procesuali principali

au dreptul să solicite ca la efectuarea acesteia să participe un expert recomandat de acestea. De asemenea, dispozițiile Codului de procedură penală reglementează, de exemplu, incompatibilitatea expertului (art. 174), drepturile și obligațiile expertului (art. 175), înlocuirea expertului (art. 176), procedura efectuării expertizei (art. 177), dispoziții care nu sunt aplicabile în materia constatărilor. În ceea ce privește efectuarea constatării, Curtea observă că dispozițiile procesual penale reglementează, la art. 181¹, doar obiectul constatării și conținutul raportului de constatare.

18. Mai mult, Curtea a reținut că, deși, după introducerea în Codul de procedură penală a instituției constatării, legiuitorul reglementase obligația dispunerii efectuării unei expertize când concluziile raportului de constatare erau contestate, acest aspect a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Astfel, în prezent, nu mai subsistă obligația organului judiciar de a dispune efectuarea unei expertize când concluziile raportului de constatare sunt contestate, ci dispunerea efectuării expertizei, în acest caz, rămâne la aprecierea organului judiciar.

19. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, constatările tehnico-științifice se dispun când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Așadar, ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente — care constituie probe în procesul penal — înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală.

20. Astfel, din interpretarea teleologică a reglementărilor procesual penale, Curtea a constatat că regula este aceea că, atunci când organele judiciare, în cursul urmăririi penale, au nevoie de opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, se dispune efectuarea unei expertize, iar nu a unei constatări. Astfel, dispunerea efectuării constatării va fi întotdeauna excepția, aceasta putând fi realizată doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală. Așa fiind, prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, mai sus citată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 trebuie interpretate și aplicate prin coroborare cu dispozițiile Codului de procedură penală aplicabile în această materie, astfel încât constatările tehnico-științifice efectuate de către inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor pot fi dispuse doar în cazuri de excepție, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei.

21. Tot astfel, și dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală au fost, la rândul lor, supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

22. Astfel, prin Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, precitată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală. Curtea a reținut în această decizie (paragrafele 19—22), *mutatis mutandis*, considerentele Deciziei nr. 190 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 23 mai 2014, prin care a realizat un control de constituționalitate cu privire la prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare), respingând, ca neîntemeiată, respectiva excepție. Potrivit dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, „(1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt numiți, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală. (2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție. Specialiștii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile menționate în prezenta ordonanță de urgență. De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, cu modificările și completările ulterioare. (3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii. (4) Constatările tehnico-științifice și expertizele pot fi efectuate și de alți specialiști sau experți din instituții publice sau private române sau străine, organizate potrivit legii, precum și de specialiști sau experți individuali autorizați sau recunoscuți, potrivit legii”. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 întrunesc exigențele impuse de un proces echitabil, inclusiv pe cea referitoare la necesitatea respectării principiului egalității armelor de care părțile pot dispune în cadrul unei proceduri judiciare. Astfel, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a reținut că partea interesată are posibilitatea ca, odată cu prezentarea materialului de urmărire penală, în condițiile art. 250—254 din Codul de procedură penală din 1968, să ia cunoștință de existența constatării tehnico-științifice ca mijloc de probă efectuat de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Subsecvent, poate formula obiecțiuni la raportul de constatare sau poate contesta în fața instanței de judecată, în condiții de contradictorialitate, mijlocul de probă respectiv. De asemenea, Curtea a observat că în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți de textele de lege criticate, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea, în mod concret, riscul unui abuz de procedură. Totodată, cu privire la statutul specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Curtea a constatat — prin Decizia nr. 190 din 3 aprilie 2004, citată anterior — că desfășurarea activității acestora sub directa

conducere, supraveghere și sub controlul nemijlocit al procurorilor nu echivalează cu lipsa de obiectivitate sau de imparțialitate a acestora. Pe de altă parte, soluția legislativă este firească, de vreme ce procurorul supraveghează întreaga urmărire penală (Decizia nr. 133 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013, și Decizia nr. 242 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 9 iulie 2013). De asemenea, Curtea a constatat că simpla abrogare a alin. (3) și (4) ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, prin legea de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală, nu poate fi considerată, în sine, un argument de neconstituționalitate și un element de noutate în măsură să conducă la un revirement jurisprudenciar, mai ales că dispozițiile art. 172 alin. (7), (9) și (10) din noul Cod de procedură penală preiau soluția legislativă cuprinsă în art. 11 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, abrogarea acestora din urmă având ca scop eliminarea normelor redundante. Astfel, art. 172 din noul Cod de procedură penală prevede că, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Rapoartele de constatare întocmite de acești specialiști constituie, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e) din noul Cod de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care art. 5 alin. (2) din același cod prevede că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. În plus, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele care nu au valoare prestabilită.

23. În fine, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016 (paragraful 26), constatările tehnico-științifice efectuate de către specialiștii care funcționează în cadrul organelor judiciare constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesual penale referitoare la administrarea probelor. În același sens este și Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 17 martie 2017.

24. În sensul celor mai sus reținute sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 437 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 12 noiembrie 2018 și nr. 860 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 27 februarie 2019. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală și ale art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, față de care nu au fost formulate critici diferite.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Ovidiu Toader în Dosarul nr. 5.861/107/2017/a1.1 al Tribunalului Alba — Secția penală și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 843

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Excepția a fost ridicată de Ion P. Ciucur în Dosarul nr. 590/35/2017* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.266D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra înscrisului depus la dosar de Ion P. Ciucur prin care susține excepția de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.606D/2018 și nr. 2.276D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109

din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Excepția a fost ridicată de Gheorghe I. Alexandru și de Neculae Corcea în dosarele nr. 217/36/2018, respectiv nr. 3.113/118/2018 ale Tribunalului Constanța — Secția I civilă.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.606D/2018 și nr. 2.276D/2018 la Dosarul nr. 1.266D/2018, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 6 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 590/35/2017*, Încheierea din 18 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 217/36/2018, și Încheierea din 7 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.113/118/2018, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

Excepția a fost ridicată de Ion P. Ciucur, Alexandru I. Gheorghe și Neculae Corcea în cadrul unor cauze civile privind recalcularea pensiilor militare de stat.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 109 din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special stabilite în baza reglementărilor anterioare devin pensii militare de stat și se recalculează avându-se în vedere baza de calcul stabilită prin art. 28 din aceeași lege, sunt discriminatorii. Discriminarea se produce între pensionarii care au ieșit la pensie după 1 ianuarie 2004, respectiv cei care ies la pensie în prezent, pe de o parte, și pensionarii care au ieșit la pensie înainte de anul 2004, pe de altă parte, aceștia din urmă fiind dezavantajați.

10. În acest sens, arată că la 1 ianuarie 2004 a intrat în vigoare Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, prin care s-a stabilit un salariu/o soldă al/a funcției de bază în cuantum mic, dar, pentru a nu scădea veniturile salariale ale polițiștilor, la solda funcției de bază s-a adăugat o indemnizație de dispozitiv, măbind cu 25% această soldă, și s-au mai adăugat unele sporuri, care, de asemenea, au mărit câștigurile salariale cu până la 127%. De cealaltă parte, legile salarizării polițiștilor, în vigoare în timpul regimului comunist, prevedeau un salariu/o soldă al/a funcției de bază mult mai mare, fără alte adaosuri, în afară de solda de grad, gradații, prima de comandă și, mai târziu, salariul de merit.

11. Prin formularea procedurii de recalculare a pensiilor, același pentru cei care au realizat înainte de anul 2004 venituri salariale fundamentate pe anumite criterii, ca și pentru cei care au realizat venituri salariale fundamentate pe alte criterii după 1 ianuarie 2004, art. 109 din Legea nr. 223/2015 a creat o discriminare vădită între cele două grupuri de persoane menționate. Astfel, baza de calcul pentru cei pensionați după anul 2004 este compusă din salariul lunar brut pe care l-au realizat în cele 6 luni consecutive alese din ultimii 5 ani, care cuprinde: solda/salariul funcției de bază, solda de grad, gradațiile, prima de comandă (unde e cazul), la care se adaugă o indemnizație de dispozitiv de 25% și o mulțime de sporuri, într-o cotă totală de încă 127%. Baza de calcul pentru cei pensionați înainte de anul 2004 este compusă dintr-un salariu brut al funcției de bază, prevăzut în legile salarizării în vigoare la data recalculării, salariu pe care aceștia nu l-au realizat, ci li se impune prin transpunere, fără vreo actualizare a cuantumului realizat în cele 6 luni alese. Această transpunere se limitează la salariul/solda funcției de bază împreună cu elementele sale, dar fără sporurile care, de fapt, constituie partea cea mai mare din veniturile salariale actuale. Motivația neacordării sporurilor se datorează trimiterii pe care art. 109 din Legea nr. 223/2015 o face la dispozițiile art. 28 din aceeași lege, care se referă la stabilirea bazei de calcul pentru cei care se pensionează în prezent și nu are în vedere și pensiile recalculate. Din includerea acestui articol în textul art. 109 rezultă că pensionarul cu pensia aflată în plată își alege 6 luni consecutive din ultimii 5 ani de activitate, iar media soldelor lunare brute realizate în perioada aleasă se actualizează. În realitate, cuantumul salariilor alese

nu se actualizează, ci se transpune, așa cum prevede art. 109, și, în locul veniturilor alese, se iau ca bază de calcul alte venituri salariale, care nu au fost realizate în cele 6 luni alese, respectiv cele prevăzute în legislația în vigoare la data actualizării pentru funcția și gradul avut în cele 6 luni alese. Prin utilizarea cuvântului „realizate”, se ajunge la situația în care persoanelor pensionate înainte de modificarea criteriilor de salarizare să nu li se ia în calcul media salariilor brute, așa cum prevede art. 28, ci doar media soldelor funcției de bază, fără sporuri, iar persoanelor pensionate după această dată și celor ce se pensionează în prezent, la solda funcției de bază să li se adauge o mulțime de sporuri care reprezintă un procent cumulativ de peste 140% din salariul funcției de bază, sporuri referitoare la niște criterii pe care pensionarii aflați în plată, care au avut funcții similare, le-au executat și ei la vremea respectivă, iar retribuția pentru ele există înglobată în cuantumul vădit mai mare al salariului funcției de bază de la acea dată, cuantum pe care art. 109 îl ignoră.

12. Autorii excepției susțin și că prin folosirea sintagmei „devin pensii militare” din cuprinsul art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, legiuitorul a luat dreptul pensionarilor care au rămas în plată cu pensia anterior stabilită de a mai beneficia de mărirea punctului de pensie, iar aceste pensii nu mai cresc niciodată, pentru că reactualizarea se aplică la cuantumul pensiei recalculate conform Legii nr. 223/2015 și se va constata de fiecare dată că sunt mai mici, urmând să rămână în continuare aceeași pensie în plată.

13. **Tribunalul Constanța — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, critica formulată de autorii excepției vizează doar dispozițiile art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, potrivit cărora „*Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special recalculate în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor,*

cu modificările ulterioare, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele plătite în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu modificările ulterioare, precum și pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi, în raport cu vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie și baza de calcul stabilită conform prevederilor art. 28, actualizată conform prevederilor legale care reglementează salarizarea militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

18. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții de lege contravin art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, precum și art. 14, privind interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia critică, în esență, faptul că între militarii pensionați în perioade diferite de timp există diferențe în ceea ce privește baza de calcul al pensiei, întrucât sunt avute în vedere elemente de salarizare diferite, stabilite de acte normative distincte, succesive. Or, în opinia lor, recalcularea pensiei ar trebui să se bazeze pe aceleași elemente de salarizare, indiferent de data ieșirii la pensie.

20. Față de aceste critici, Curtea reține că, prin recalcularea pensiilor stabilite în temeiul reglementărilor anterioare, legiuitorul a urmărit instituirea unui sistem al pensiilor militare de stat

organizat după principiul unitare. Deși legiuitorul poate institui reglementări prin care să urmărească diminuarea ori înlăturarea diferențelor de tratament juridic dintre persoanele care s-au pensionat în temeiul unor acte normative diferite, succesive, acest demers nu reprezintă o obligație ce decurge din prevederile constituționale ale art. 16. În acest sens, Curtea, prin Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, paragraful 68, a reținut că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.”

21. De altfel, Curtea amintește că în același sens sunt și cele reținute prin Decizia nr. 783 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 6 mai 2019, potrivit cărora o nouă legislație referitoare la pensii nu se aplică în mod automat persoanelor pensionate pe baza legislației anterioare în vigoare. O asemenea aplicare ar însemna o extindere a incidenței actului normativ asupra unor situații din trecut, care ar avea efect retroactiv și ar contraveni dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată, Curtea a arătat că existența unor discrepante între persoanele pensionate în temeiul unor acte normative diferite nu îndreptățește calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-odată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion P. Ciucur, Gheorghe I. Alexandru și Neculae Corcea în dosarele nr. 590/35/2017*, nr. 217/36/2018 și nr. 3.113/118/2018 ale Tribunalului Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înscrierea unui imobil-clădire în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației și Cercetării prin Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, al art. 867 și 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Educației și Cercetării prin Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu, instituție care funcționează în subordinea Ministerului Educației și Cercetării, a unui imobil-clădire, cu destinația sediu, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației și Cercetării își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 26 martie 2020.
Nr. 237.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului-clădire care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației și Cercetării prin Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil care face obiectul actului normativ	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică care administrează imobilul	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de către Ministerul Finanțelor Publice.	8.26.03	Sediul Inspectoratului Școlar Județean Giurgiu	Județul Giurgiu, municipiul Giurgiu, str. Doctor Ion Munteanu nr. 3	Clădire Sp+D+P+2E, suprafață construită la sol = 702 mp, suprafață construită desfășurată = 2.947 mp, Sediul Inspectoratului școlar județean, construcția deține certificat de performanță energetică, fiind încadrată la categoria A, construcția deține lift, nr. cadastral 38112-C1, CF nr. 38112-C1 Giurgiu	Ministerul Educației și Cercetării, prin Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu CUI 4389203	Autorizațiile de construire nr. 124/2007, nr. 178/2010 și nr. 74/2014; Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 8.862 din 1.11.2016	8.561.761

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului
nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru
de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 21 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă programul-cadru de emisiuni de titluri de stat «Medium Term Notes», în sumă maximă, în orice moment, de 41 miliarde euro sau echivalent euro din orice valută, denumit în continuare *Program*.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu

București, 26 martie 2020.
Nr. 238.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii
de inventar, pentru imobile aflate în administrarea
Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Multifuncțional
de Pregătire Schengen

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar pentru imobilele înregistrate la poziția cu nr. M.F.P. 34.670, nr. 40.169 și nr. 102.696, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu

București, 26 martie 2020.
Nr. 239.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen, ale căror valori de inventar au fost reevaluate, în condițiile legii

Nr. M.F.P.	Denumirea imobilului	Codul de clasificare	Adresa imobilului	Unitatea de administrare	Valoarea de inventar actualizată (lei)
34.670	42-21	8.19.01	Municipiul Buzău, str. Dimitrie Filipescu nr. 4, județul Buzău	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen Cod unic de identificare (CUI): 26036881	17.411.795
40.169	42-22	8.19.01	Municipiul Ploiești, bd. București nr. 30, județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen Cod unic de identificare (CUI): 26036881	21.792.386
102.696	42-23	8.19.01	Municipiul Ploiești, str. Ghimpați nr. 1—3, județul Prahova	Ministerul Afacerilor Interne — Centrul Multifuncțional de Pregătire Schengen Cod unic de identificare (CUI): 26036881	8.509.542

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului
și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilelor înregistrate la nr. M.F.P. 101501, 101503 și 101509, aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza, în mod corespunzător, datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 26 martie 2020.
Nr. 240.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara,
pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
101501	8.19.01	45-45	Județul Timiș	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara Cod unic de identificare (CUI) 4358096	14.680.368,98
101503	8.19.01	45-79	Județul Timiș	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara Cod unic de identificare (CUI) 4358096	1.327.860,85
101509	8.19.01	45-241	Județul Timiș	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0520 Timișoara Cod unic de identificare (CUI) 4358096	24.124,70

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

